

Tractatvs De Magis, Veneficis Et Lamiis, Deqve His Recte Cognoscendis Et Pvniendis

Propter Varias & controversas de hac quaestione hominum sententias,
vtliissimus & cunctis ad Rerumpublicarum gubernacula sedentibus
maxime necessarius ... in tres libros distributus

Qvomodo Contra Magos, Veneficias, Et Lamias procedatur

Gödelmann, Johann Georg

Francofurti, 1591

VD16 G 2487

Capvt III. Quomodo contra Magos & veneficas per viam inquisitionis
procedatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61533](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61533)

Durchleuchtiger Hochgeborener Fürst / gnädiger Herr / auf
N. Anklägers cōtra N. Angeklagtin / in punto prætensi veneficij
erscheinet Angeklagte N. hiemit gehorsamlich / behelt ihr bevor alle recht-
liche Wolthat / damit Angeklagtes Theil / nicht allein inn gemeinen ge-
schriebenen Rechten sonder auch nach allem vblischen Gebrauch dieses E. F. G.
Gerichts / befreyhet. Und weil jr; weiffels ohne / auf eslicher ihrer Mischgünstigen
nichtiges Angeben / ein vermeinte Zauberthe / vnd daraus erfolgte vergiftige Tod-
tung vnd Mord will zugemessen werden / deren sie doch mit nichts geständig / auch
in alle Ewigkeit dessen nicht kan überwiesen werden / Als thut sie N. Angeklagte /
omnibus exceptionibus, tām ante, quām post litis contestationem cō-
petentibus, nec non defensionibus saluis, hiemit litem negatiū cō-
stirent, & negat narrata prout narrantur, ac ob id dicit petita, prout pe-
tun: ur, hieri non debere. Mit vnderthäniger Bitt sie aufs irer erfundenē Un-
schuld / mit endlicher Brtheil vnd Recht sampt Erstattung des aufgegangē Ge-
richtskosten vnd Schaden ledig erkennen / E. F. G. Hochadelich mildtrichterlich
Amp: demütig anruffende.

C A P V T . III.

QVOMODO CONTRA MAGOS ET VENEFI-
cas per viam iuquisitionis procedatur.

Summae.

- 1 *Caria assunt informationes, vt delicta eō citius puniantur.*
- 2 *Iudex tenetur reos inquirere, ne videatur cum ipsis colludere.*
- 3 *Inquisitio quid.*
- 4 *An inquisitio sit probita.*
- 5 *Inquisitio, non precedentibus legitimū indicij, nulla est.*
- 6 *Diffamatio procedere debet.*
- 7 *Consuetudo Scotie.*
- 8 *Fama à side dignis venire debet.*
- 9 *Fama res verae & falsas nunciat.*
- 10 *Fama per duos testes probatur.*
- 11 *Testis deponens de fama, quomodo prober.*
- 12 *Testes nominare debent, à quibus diffamationem audiuerunt.*
- 13 *Vnus testis deponens de veneficio, facit indicium contra reum ad inquirendum.*
- 14 *Secundum indicium ad inquirendum oritur ex dicto socij criminio.*
- 15 *Tertium indicium.*
- 16 *Quartum indicium.*

17 Quin-



- 17 *Quintum indicium.*
 18 *Veneficas ex solo aspectu cognosci posse, vulgus existimat.*
 19 *Mala Physiognomia arguit malam naturam.*
 20 *Verba Ciceronis.*
 21 *Exemplum mala conscientia seipsum prodentis.*
 22 *Inconstantia facit tantum indicium ad inquirendum.*
 23 *Sextum indicium.*
 24 *Septimum indicium.*
 25 *Consuetudo iudicium pessima, in explorandis Veneficis.*
 26 *Grillandi & Bodini opinio.*
 27 *Danei opinio.*
 28 *Iudex ex indicijs Magorum neminem in carcerem coniçere, vel torturæ subiçere*
 29 *Augustini dictum.*

Per viam inquisitionis proceditur, quando curia assu- 1
 mit informationes contra delinquentes, ut delicta eò ci-
 tiùs puniantur, sicq; status Reipublicæ constans & illæsus
 permaneat. Tenetur enim iudex ex debito officij sui, Ve- 2
 neficas & Magos, latrones & sceleratos, inquirere, & quæ-
 sitos punire, prout meruerint, ne videatur cum ipsis colludere, vel eo-
 rum dicta & facta approbare, l. 2. ibi. Et si iudex repertum non vindicat,
 tegere ut conscientia criminosa festinat, C. de commer. & Mercator. Offi-
 cium enim boni magistratus est, seuerè in sceleratos animaduerte, re &
 ditionem repurgare ab hominib. sceleris, publicam tranquillitatem
 perturbantibus, Roma. 13. Nam vbi omnia omnibus licent, ibi pessime
 est consultum ciuib. Estq; inquisitio criminis alicuius, per superiorem 3
 præcedente à fide dignis & honestis fama communi. vel cùm de delicto
 ex indicijs præcedentibus aliquo modo constat, tam contra absentem,
 quam præsentem inuestigatio, cum descriptione circumstantiarum.
 Althusius in Iurispr. Rom. li. 2. c. 2. Existimant nonnulli, inquisitionem 4
 prohiberi per l. f. C. de Accusa. Ego nihil dubito ea regulariter permit-
 ti, per d. l. 13. D. de off. præsidis. Nam quod ipsis distinguunt inter genera-
 lem inquisitionem, somnium est. Quomodo enim in genere aliquid
 peruestigabit magistratus, q; fructum affiat Reip. nisi perueniat tandem
 ad specialē inquisitionē aduersus hunc vel ilū. Quod item dicunt, sine 5
 legitimis indicijs speciale inquisit. non pcedere, id obseruandum est et
 in illa, quam ipsi vocant generalem. Nam nullus omnino potest in suspici-
 onem adduci, nisi ex causa secundū juris definitionem verisimili, q; cum
 adest.

adest, quilibet iudex potest, siue generaliter, siue specialiter, inquirere veritatem. Porro in quocunq; casu, in quo iudex siue de iure communi, siue statutario, siue ex consuetudine, potest procedere ex officio ad inquirendum, nunquam debet neq; potest a seipso procedere, ad inquirendum, siue assumendas informationes, vel iudicia specialia contra aliquem, nisi aliquid praecedat, quod aperiat inquisitioni viam, scilicet diffamatio, vel querela partis, vel denunciatio, vel huiusmodi quid. aliás enim processus esset ipso iure nullus, etiam si delictum foret exinde plenè probatum, secundum Iulium Clatum receptarum sententiatur, lib. 5. §. final. præct crimi. quæst. 5. n. 4 fol. 97. col. 2. De consuetudine Scotoriæ, quæ Medionali quoq; est recepta. Magi & Veneficiæ hacten inquiruntur: In templo est cauus truncus, in quem cuilibet permisum iniçere chartulam, nomen Magi, rem gestam, locum, tempus & testes exponentem. Hic truncus quindeno quoq; die in præsentia iudicis vel instigatoris aperitur, & postea ciām de ijs, quorum deprehensa fuerunt nomina, inquiritur. Sed hanc consuetudinem, quæ nimis latam habenam concedit his, qui de salute sua desperâtunt, & hac ratione bonos in discrimen adducunt, in medio relinquamus, & videamus, quid leges & constitutiones Imperatorum nobis præscribant. Primo itaq; necesse est in hoc delictigenere, cum contra quem inquiritur, de criminis Veneficij diffamatum esse: talis enim diffamatio loco accusationis succedit, quasi videatur populus ipse, illum, ut reum criminis, iudici deferre. Et hæc est communis Dd. opinio Iul. Clar. in P. criminal. quæst. 6. num. 1. VVesenbecius in Paratit. D. de Accusat. num. 1. Ideoq; cauti aduocati in concipiendis articulis inquisitionalibus, inter alios quoq; & hunc ponunt: Ob nicht wahr daß N. Angelagte von den Leuten dieses Orts zu N. lange Zeit hero mit der Zäuberer verdacht und berüchtigt gewesen und für eine Zäuberinne gleich wie auch ihre Mutter von N. und vielen Leuten gehalten. Veruntamen si sermoni communi & fama hærendum est, ea non ab aduersarijs, sed ab hominibus fide dignis oportet nasci. C. qualiter & quando de Accusat. Et cap. 25. Constitut. criminal. Doch soll solcher besser Leumuth nicht von Feinden oder leichtfertigen Leuten / sondern von unpartheischen / redlichen Leuten kommen. Hæc distinctio est necessaria, ut præcipiat improbis occasio appetendi bonos calumnijs. Sic enim Poëta de fama scribit, inquiens:

*Fama malum quo non aliud velocius ullum,
Mobilitate viget, viresq; acquirit eundo.*

Et paulò



Et paulò post sub finem eiusdem descriptionis :

Tam fīti pravīq̄ tenax quām nūcia veri.

Fama, inquit, non minus res fictas & planè falsas, quām verē⁹,
contingentes sēpē numerō hominibus annunciat. Fama au-¹⁰.
tem probatur per duos testes, cūm in ore duorum vel trium stet
omne verbum, Deut. c. 17. Et hæc est communis DD. conclusio
Iul. Clar. d. loco quæst. 6. num. 12. Iosephus Mascordus de pro-
batio. vol. 2. conclusio. 749. num. 1. Ut autem testis deponens,¹¹
de fama probet, necesse est, vt dicat, quod audiverit hoc publicè
dici, à maiore parte populi seu hominum illius loci, in quo erat
fama, hunc esse Magum vel Veneficum. Philip. Dec. Cons. 37. n.
10. & ibi Carolus Molineus in verb. publice. Rol. à Valle. Cons.
54. num. 17. Laurentius Kirchovius, Præceptor meus, commu-
opinio. Cent. 3. conclusio. 26. Imò quòd amplius est, deponen-¹²
tes super fama, si fuerint interrogati, nominare eos debent, à
quibus audiverunt, id de quo deponunt, esse publicam vocem,
& famam, aliás non probant. Iul. Clar. d. loco, num. 16. Vnus¹³
quoq; testis deponens de veneficio, facit indicium contra re-
um ad inquirendum, id est, quo ad assumendas specialiter con-
tra eum informationes. Iul. Clar. d. quæst. 21. num. 2. Et hoc ap-
pellat Baldus, ibi indicium facti, quod scilicet dirigit iudicem in
viam perscrutationis ad indagandum, an ille talis, qui ab eo no-
minatur, sit reus illius delicti. Secundum indicium ad specia-¹⁴
lem inquisitionem in crimen veneficij oritur ex testimonio
socij criminis Magi vel veneficæ. Iul. Clar. quæ. 2. n. 8. videlic. c. 8.
Tertium indicium est suspicio, nam in hoc crimine ex sola su-¹⁵
spicione proceditur ad inquisitionem, quamvis diffamatio nō
procedat. Francis. Ponzinib. de Lamijs supra d. loco, num 88.
Existimo tamen, qùd vltra ipsam suspicionem adhuc requira-
tur diffamatio in hoc crimine, sicuti in alijs, aliás daretur nimis
lata habena inquisitoribus, si possent ex suo capite contra o-
mnes inquirere, nulla diffamatione præcedente, sed ex sola su-
spicione

16 spacione tantum, quod nullo modo est dicendum. Quartum indicium ad inquirendum est, si diffamata venefica nata est ex parentibus beneficis & Magis. Si enim Saga est mater, est etiam filia, iuxta proverbium Germanicum: *Das Bier schmecket nach dem Fas.* Nam quod in causa impudicitiae dicitur, filiam esse matri persimilem, non semper verum est, de Magis vero omnibus ferè certissima est regula, ut ex innumeris indicis compertum afferit Bodinus. Et huc spectat Catulli Distichon:

*Nam magus ex matre & gnato gignatur oportet,
Si vera est Persarum impia religio.*

Ideoq; advocati etiam hunc articulum ponere solent: *Ob nicht wahr/ daß der Angeklagte N. Weiter mit gleicher Zauberey vmbgegangen/ auch von jederman in der Nachbarschafft für eine Zäuberin gehalten worden?* Nullum enim est sacrificium, quod ab istis hominibus tantoperè Diabolus expetat, quam ut suos, ipsorumq; liberos, simul ac hauserunt lucem, ipsi voveant.

17 Quintum indicium est inconstantia, titubatio & trepidatio veneficæ, pleræq; enim vetulæ, vultum defigunt humi, nec in os 18 iudicem audent aspicere. Et vulgus putat, eos ex solo aspectu ideo cognosci posse, propterea quod pleræq; vetulæ aliorum obtutum effingentes semiclausis oculis conniveant, ne per signa oculorum prodantur, & hoc indicium Bodinus non omnino contemnendum scribit. Potest enim iudex ex vultu, aspectu, qualitate personæ, constantia, trepidatione, ex oculorum sermonisq; indicio delinquentis conscientiam observare. Vnde illud vulgatum:

Hoc, quam difficile est crimen, non prodere vultu.

Et Iuvenal. Satyr. i. in fine.

— rubet auditor cui frigida mens est,
Criminibus tacita, sudant præcordia, culpa.

Idem



Idem Satyr. 2.

*— — hunc ego satiris**Imputo, qui vultu morbum, incessuq; facetur.*

Mala enim Physiognomia arguit in genere malam natu- 19
ram. Hinc Cicero in oratione pro Roscio comedo. Oro atq; 20
obsecro vos, qui nostis vitam inter se vtriusq; conferte: qui non
nostis faciem vtriusq; considerate: nōne ipsum caput & su-
percilia penitus abrasa, olere malitiam & clamitare callidita-
tem videntur, nōne ab imis vnguisbus vsq; ad verticem sum-
mum, (si quam coniecturam assert hominibus tacita corporis
figura) ex fraude, fallacijs, mendacijsq; constare totus videtur,
qui idcirco capite & supercilijs semper estrasis, ne vllum pilum
viri boni habere dicatur. In Thuringia est oppidulum ad Or- 21
lam Neustad, ibi cùm scortum infantulum clàmeditum, occi-
disset, & in vicinam piscinam proiecisset, fortè linteolum, in
quod inuolutus fuit infans, prodidit factum. Res ad magistra-
tum dēlata est, cumq; homines simplices non scirent aliam
commodiorem rationem inuestigandi sceleris, omnes puellas
in curiam conuocant, & singulas explorant. Facilè autem pa-
tuit indicium, tūm ex vultu, tūm etiam sermone, reliquas esse
innocentes. Cum autem ventum esset ad eam, quæ tantum secu-
lus patrārat, non expectauit ipsa dum interrogaretur, sed ma-
gno clamore contendit, se non esse ream criminis. Statim ob-
orta magistratui suspicio est, nō vacare eam criminе, quòd am-
bitiosius quām reliquæ se excusaret, ac à lictoribus arrepta, sta-
tim cædem fassa est. Hui⁹ generis infinita exempla quotidiè vsu
veniunt, vbi sollicitè excusando homines se accusant & pdunt,
vt Lutherus in c. 4. Gen. ait. Verum est enim, quod eodem c. 4.
v. 4. scriptum extat: Si non benè egeris, ad fores peccatū cubat.
Et commu. est DD. sententia, inconstantiam, titubationem & 22
trepidationem non facere indicium ad torturam, nisi alia con-

G 2

currant



currant indicia, sed ad ulteriore inquisitionem tantum. Iul. Clar. quæst 21. num. 38. vbi ait: Si essem iudex, ex sola variatione non subijcerem reum torturæ, cum multi natura adeò sint timidi, ut si veniant in conspectum iudicis, ita turbentur, ut ne-
 23 sciant, quid dicant, quamuis sint innocentissimi. Sextum est inimicitia, quæ facit indicium ad inquirendum, & non ad tor-
 turam, ut est communis opinio. Antonius Gomezius c. 13. de-
 lect. num. II. Grammat. consil. criminal. 3. num. 16. Nam cum
 Magi & veneficæ plerumq; aduersus inimicos scelera sua exer-
 ceant, diligenter peruestigandum est an is, qui occisus aut fasci-
 natus præsumitur, odium contra veneficam suspectam gesserit,
 singulaq; ex venefica, capita inimiciarum inquirenda, ut rectè
 24 ait Bodinus lib. 4. cap. 1. fol. mihi 326. Septimum est de patria ve-
 neficæ, & an non solum verterit. Solent enim tales de pago in
 pagum migrare, nisi bona certo in loco ipsas remoren-
 25 tor ex-
 plorandaq; occasio, cur sedem mutauerint. Quidam imperiti
 & sanguinarij iudices, per saltum cribri veneficas explorant, aut
 pueris templum adeuntibus nouos calceos exungia suilla per-
 unctos curant indui, aut res quasdam alias templorum liminio
 26 substernunt, ne veneficæ possint egredi. Paulus Grillandus, Bo-
 dinus & inquisitores, validissimum signum cognoscendi vene-
 ficas, & hoc dicunt, quod lachrymas emittere non possunt.
 Sunt qui referant stigmata quædam post aures, vel in anteriore
 frontis parte Sagarum: sed ea tamen haud omnibus apparere.
 Triscalanus quidam, recensente Bodino, dixit Magis impres-
 sum esse signum, quasi vestigium leporis, cui quamuis ad ossa
 usq; indatur acus, locum tamen sensus expertem esse: & hoc in-
 dicio se plurimos Magos patefecisse. Et ex his indicijs desum-
 ptam præsumptionem esse firmissimam, & cum alijs sufficien-
 tem, ut procedatur ad condemnationem, Bodinus ait. Addit
 autem: Ego tamen, inquiens, cum Danæo sentio, principes
 quosq; Magos carere signo, aut illud habere loco tam abditio,
 vt eos



vt eos per hoc detegi difficultimum sit. Nam à Valeſco quodam nobili viro accepi, quosdam à Diabolo sub palpebrarum altera, quosdam ex vno ex labijs, quosdam in podice obſignari. Hæc ille. Danæus putauit Satanam ijs tantum notam inurere, quos 27 metuit pactum ſuum deserturos, alijs verò quos constantes fore sperat non item. In viris tamen notam eiusmodi apparere, vt plurimum in dextro humero, inter labia, in palpebris, non nullis in ſede, vt non facile reuelentur. In foeminiſ ad femur, ſub axillis, aut in genitalibus. Sed hæc indicia inania ſunt, abſur- 28 da & friuola. Ideoq; rei cienda, nec admittenda, vtpote legibus noſtriſ contraria. Ita enim ſonat Lex Carolina: *Es soll auch auff der anzeigen/die auf der Zauberey oder andern Künſten war zusagen ſich anmaffen/ niemandts zu Gefängnuf oder peinlicher Frage genommen / ſondern dieſelbigen angemachten Wahrsager vnd Ankläger ſollen darumb geſtrafft werden.* Sed vt tandem 29 concludam: Semper in inquirendo, dictum illud Augustini grauissimum, prudens iudex obſeruabit 2. quæſt. 1. Multi corrigitur, vt Petrus, multi tolerantur, vt Iudas, multi nesciuntur, donec veniat Deus, qui illuminabit abſcondita tenebrarum. De libello inquisitionis formando vide c. 89. constitutio. criminal. Carol.

CAPVT IIII.

DE DEFENSIONE SEV PURGATIO-
NE IVRATORIA ET ARMATA.

Summæ.

- 1 *Inquisitioni subueniant purgationes legitime.*
- 2 *Purgatio legitima quæ.*
- 3 *Purgationi legitima quando locus fit.*

G 3

4 Pur-